

Трол Трикси

Некада давно, након што је злочести стари трол био духваћен како пречесто злоставља и мучи козе, тролови из целог света су били протерани да живе у малој земљи сивих облака и у магли, негде на дну света.

У почетку, троловима се допао њихов нови дом. Били су слободни да раде шта год желе и могли су да праве огромну буку, а да нису тиме плашили људе или козе. Постојао је, међутим, само један проблем. Тролови су увек живели сами под мостовима или у пећинама. Већина њих никада није ни видела другог трола! Али, у њиховој маленој земљи, било је једва места да се пролази и они су се сви гурали и мешали и правио се неподношљиви СМРАД!

Први пут у животу су приметили да им је крзно скроз умазано у храну, да су им канџе прљаве, а да им из уста језиво смрди. Једна мала, стидљива тролица, Трикси, много се стидела тог задаха, па је скупила сву храброст и проговорила.

„Можда би требало да се окупамо”, промрмљала је.

Други тролови су је погледали у неверици. Али Трикси је била решена у својој идеји. Отишла је до реке и опрезно је убацила прљави ножни прст у воду, онда је ушла до колена и коначно је цела упала у реку. Било је тако дивно, хладно и освежавајуће! Док се смејала, прскала и рибала, неколико радозналих тролова се скупило на обали да посматрају. Није прошло много, а сви су били у води. Када су завршили са купањем, сви су мирисали свеже као планинска роса.

То је био почетак новог начина живота.

Сада су тролови била чиста група. Они су проводили дане купајући се у реци, рашчешљавајући своје свиленкасто крзно, рибајући своје бисерне кљове и сецкали своје беспрекорно чисте канџе. Још увек су, понекада, уживали у својим старим навикама. Волели су да праве буку, да вичу смешне и блесаве ствари и да поносно гађају слинцима једни друге.

